

Sygn. akt VI U 439/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący SSR Zofia Pawelczyk

Protokolant Aleksandra Łaszuk

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2016 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy J. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)w W.

o jednorazowe odszkodowanie

w związku z odwołaniem J. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W.

z dnia (...)roku znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...)roku znak: (...)w ten sposób, że przyznaje odwołującemu J. P. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku z dnia 24 kwietnia 2015 roku w wysokości 5 % (słownie: pięć procent) stałego uszczerbku na zdrowiu.

Sygn. akt: VI U 439/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...), znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. odmówił ubezpieczonemu J. P. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, jakiemu uległ w dniu 24 kwietnia 2015r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż Komisja Lekarska na podstawie badania przeprowadzonego w dniu 24 sierpnia 2015r. nie stwierdziła naruszenia sprawności organizmu powodującego stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu. Wobec czego brak jest podstaw do przyznania jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, jakiemu odwołujący uległ w dniu 24 kwietnia 2015r.

(decyzja ZUS z dnia 26 sierpnia 2015r. – k. 11 akt organu rentowego)

J. P. w odwołaniu z dnia 23 września 2015 roku (data nadania) wniósł o zmianę powyższej decyzji poprzez przyznanie mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że w wyniku wypadku przy pracy z dnia 24 kwietnia 2015r. poparzeniu uległa jego prawa ręka, co przysporzyło mu wielu cierpień. Zaznaczył, iż decyzja organu rentowego pozostaje w sprzeczności z decyzją, jaką otrzymał od ubezpieczyciela (...)S.A., który uznał, iż uszczerbek na zdrowiu wynosi 10%.

(odwołanie – k. 1)

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. W treści pisma organ rentowy wskazał, iż w toku postępowania odwołujący został skierowany na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która orzeczeniem z dnia 24 sierpnia 2015r. ustaliła u badanego 0% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 24 kwietnia 2015r. W oparciu o powyższe orzeczenie organ rentowy na mocy decyzji z dnia 26 sierpnia 2015r. odmówił ubezpieczonemu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy.

(odpowiedź na odwołanie – k. 13)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. P. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego. W dniu 24 kwietnia 2015r. podczas jazdy samochodem na spotkanie z klientem w pojeździe odwołującego zagotował się płyn chłodzący. W celu sprawdzenia przyczyn awarii, odwołujący otworzył maskę samochodu i w tym momencie niespodziewanie wyskoczył korek zbiornika płynu, powodując u niego oparzenie nadgarstka i przedramienia prawej ręki. W wyniku udzielonej pomocy medycznej stwierdzono u niego poparzenia I i II stopnia. Na zwolnieniu lekarskim odwołujący przebywał w okresie od 24 kwietnia 2015r. do 30 maja 2015r.

(okoliczność bezsporna; a nadto protokół powypadkowy – akta rentowe)

W dniu 01 lipca 2015r. odwołujący wystąpił z wnioskiem o ustalenie procentowego uszczerbku na zdrowiu powstałego w wyniku wypadku przy pracy z dnia 24 kwietnia 2015r. i wypłacenie należnego z tego tytułu jednorazowego odszkodowania.

Rozpatrując przedmiotową sprawę organ rentowy uznał zdarzenie z dnia 24 kwietnia 2015r. za wypadek przy pracy. Jednocześnie zwrócił się do lekarza orzecznika ZUS o wydanie orzeczenia w przedmiocie ustalenia wysokości % uszczerbku na zdrowiu. W dniu 03 sierpnia 2015r. lekarz orzecznik ZUS ustalił 0% uszczerbek na zdrowiu.

(dowód: wniosek – k. 1 akt rentowych; wniosek o wydanie orzeczenia – k. 3 akt rentowych; orzeczenie lekarza orzecznika ZUS – k. 4 akt rentowych)

J. P. wniósł sprzeciw od orzeczenia lekarza ZUS, wnosząc o ponowne rozpoznanie sprawy przez Komisję. Orzeczeniem z dnia 24 sierpnia 2015r. Komisja Lekarska ZUS ustaliła 0% uszczerbek na zdrowiu spowodowany skutkami wypadku przy pracy z dnia 24 kwietnia 2015r. W uzasadnieniu orzeczenia wskazano, iż przebyty uraz nie naruszył sprawności organizmu w stopniu, który dawałby podstawy do orzeczenia uszczerbku na zdrowiu.

(dowód: sprzeciw z dnia 04.08.2015 r. k. 15 akt rentowych t.I; orzeczenie Komisji Lekarskiej z 24 sierpnia 2015r. – k. 10 akt rentowych)

Decyzją z dnia (...). Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. odmówił odwołującemu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, jakiemu uległ w dniu 24 kwietnia 2015r.

(dowód: decyzja z dnia 26 sierpnia 2015r. – k. 11 akt rentowych)

Biegły sądowy z zakresu ortopedii K. K. po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną znajdującą się w aktach sprawy oraz po wykonaniu badania lekarskiego odwołującego stwierdził, iż na skutek urazu z 24 kwietnia 2015r. pojawiły się u odwołującego blizny poparzeniowe prawej kończyny górnej – od połowy śródreżca do połowy przedramienia, obejmujące ponad połowę obwodu od strony dłoniowej i grzbietowej, poprzez promieniową. Blizna nie ogranicza zakresów ruchomości w stawach palców i w stawie nadgarstkowym. Jest mocno widoczna i oszpecająca, najgłębsza w okolicy nadgarstka. W ocenie biegłego, następstwa oparzenia prawej kończyny górnej kwalifikują się do przyznania stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5% zgodnie z p.132 załącznika rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r.

Taka wysokość uszczerbku na zdrowiu wynika z tego, że blizna stanowi wyraźny defekt kosmetyczny prawej kończyny górnej.

(dowód: opinia biegłego – k. 21)

Powyższy stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych przez strony do akt przedmiotowej sprawy, dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego, a także oświadczeń stron co do okoliczności bezspornych.

Dodatkowo swoje rozstrzygnięcie Sąd oparł na rzetelnej i przekonującej opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu ortopedii K. K.. W ocenie Sądu opinia biegłego jest jasna, spójna i logiczna, a także wiarygodna i rzeczowa. Została sporządzona przez specjalistę z zakresu schorzenia odwołującego. Biegły przekonująco uzasadnił swoje stanowisko zawarte w opinii w zakresie uszczerbku na zdrowiu, jak również odniósł się do przedłożonej dokumentacji lekarskiej, a zatem brak jakichkolwiek podstaw, by opinii odmówić mocy dowodowej. Jednocześnie wskazać należy, iż strony nie kwestionowały przedmiotowej opinii. Zarówno odwołujący, jak również organ rentowy zgodnie oświadczyli, iż nie zgłaszają żadnych zastrzeżeń do opinii.

Zgromadzone w niniejszej sprawie dowody z dokumentów Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne. Na żadnym etapie rozpoznawania sprawy strony postępowania nie zakwestionowały jakiegokolwiek dowodu, nie podniosły jego nieautentyczności lub niezgodności ze stanem rzeczywistym. Były one zatem nie tylko spójne wewnętrznie, ale i korespondowały ze sobą, tworząc logiczną całość, dlatego też stanowiły podstawę ustalonego przez Sąd stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

Strony nie wnosiły o uzupełnienie materiału dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia 26 sierpnia 2015r. zasługiwało na uwzględnienie.

Przesłanki decydujące o uznaniu zdarzenia za wypadek przy pracy, od których zależy przyznanie prawa do świadczeń z tytułu wypadków przy pracy określa ustawa z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2015r., poz. 1242 z późn. zm.). Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 powołanej wyżej ustawy za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą: podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych; podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy nawet bez polecenia; oraz w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy, a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Za wypadek przy pracy, zgodnie z cytowanym przepisem, uważa się zdarzenie nagle wywołane przyczyną zewnętrzną, które nastąpiło w związku z pracą. W niniejszej sprawie wskazane wyżej przesłanki zaistniały, czego strony procesu nie kwestionowały na żadnym etapie postępowania.

Zgodne z art. 11 ust. 1 ww. ustawy ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Odszkodowanie to przysługuje w wysokości 20% przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu (art. 20 ustawy). Oznacza to, iż dla wymiaru jednorazowego odszkodowania kluczowe znaczenie ma określenie procentowego uszczerbku na zdrowiu u ubezpieczonego.

Okolicznością sporną w niniejszej sprawie, była wysokość uszczerbku na zdrowiu, jakiego doznał J. P. w wyniku wypadku. W toku postępowania, lekarz orzecznik ZUS ustalił u badanego 0% uszczerbek na zdrowiu spowodowany wypadkiem. Powyższe ustalenie zostało potwierdzone przez Komisję Lekarską ZUS, co skutkowało wydaniem decyzji

o odmowie przyznania odwołującemu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, jakiemu uległ w dniu 24 kwietnia 2015r. Decyzję zakwestionował odwołujący, według którego doznał on uszczerbku na zdrowiu.

Odpowiednie regulacje w tym zakresie zawiera rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (tj. Dz.U. z 2013r., poz. 954). Zgodnie z § 8 ust. 1 rozporządzenia lekarz orzecznik ZUS ustala w procentach stopień stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu według odpowiedniej oceny procentowej, określonej w załączniku do rozporządzenia. Z kolei ust. 2 mówi, że jeżeli dla danego rodzaju uszczerbku na zdrowiu ocena procentowa określa dolną i górną granicę stopnia uszczerbku na zdrowiu, lekarz orzecznik określa stopień tego uszczerbku w tych granicach, biorąc pod uwagę obraz kliniczny, stopień uszkodzenia czynności organu, narządu lub układu oraz towarzyszące powikłania.

Natomiast zgodnie z ust. 3, jeżeli w ocenie procentowej brak jest odpowiedniej pozycji dla danego przypadku, lekarz orzecznik ocenia ten przypadek według pozycji najbardziej zbliżonej. Można ustalić stopień stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w procencie niższym lub wyższym od przewidywanego w danej pozycji, w zależności od różnicy występującej między ocenianym stanem przedmiotowym, a stanem przewidzianym w odpowiedniej pozycji oceny procentowej. Wskazania odnośnie lekarza orzecznika ZUS, stosuje się również do komisji lekarskiej ZUS.

Celem ustalenia procentowego uszczerbku na zdrowiu doznanego w wyniku wypadku przy pracy z dnia 24 kwietnia 2015r., Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii K. K.. Po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną znajdującą się w aktach sprawy oraz po wykonaniu badania lekarskiego odwołującego biegły stwierdził, iż następstwa oparzenia prawej kończyny górnej kwalifikują się do przyznania uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5%. Taka wysokość uszczerbku na zdrowiu wynika z tego, że blizna stanowi wyraźny defekt kosmetyczny prawej kończyny górnej.

Zdaniem Sądu, brak jest podstaw do negowania powyżej przedstawionego stanowiska biegłego z zakresu ortopedii. Tym bardziej, że wydana opinia zawiera pełne i jasne uzasadnienie, uwzględniające rozpoznane u wnioskodawcy schorzenia. Biegły sądowy, obowiązany jest orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Dlatego zdaniem Sądu, sporządzonej przez biegłego opinii, nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia odwołującego, w odniesieniu do obowiązujących przepisów. Tym bardziej, że żadna ze stron nie kwestionowała przedmiotowej opinii. Organ rentowy wskazał, że nie wnosi uwag z uwagi na wielkość blizny i jej charakter (k. 32).

Podkreślić należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiada biegły. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonującą (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005r., II CK 572/04, Lex nr 151656).

Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Skoro opinia biegłego sądowego w niniejszej sprawie była jasna, logiczna i nie kwestionowana przez strony, Sąd podzielił dokonane w niej ustalenia i przyjął je za podstawę swojego orzeczenia ustalając, iż wypadek przy pracy z dnia 24 kwietnia 2015r. spowodował u odwołującego powstanie stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5%.

Wobec powyższego, w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. Sąd uwzględnił odwołanie i zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)w W. z dnia (...). znak (...),

w ten sposób, że przyznał odwołującemu J. P. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 24 kwietnia 2015r. w wysokości 5% stałego uszczerbku na zdrowiu.

Z uwagi na powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.